کلیوال ژوند او کلیواله مینه

Ketabton.com

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ دی وي!

زما ګران ملګری منصوراحمد

مصباح ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: کليوال ژوند او کليوال مينه

ليکوال: رفيع الله علي حيدر (وردک)

د ليکوال نمبرونه:
۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰
۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعې لمانځه ته تللي وو.

يو ځو نور ملګرى نور هم راسره وو.

په لاره مو سره ګف كولو.

دمكتب كيسې شروع شوى.

يو ملګرى به ويل چې فلانكى استاذ ښه دى بل به ويل نا فلانكى استاذ ښه دى.

په همدى بحث جومات ته ورسيدو.

دې جومات كې يو مولوى صاحب وو.

ډير ښكلى اواز يې وو.

ماته يې زيات خوند راكولو.

لمونځ مو وكړو بيرته را روان شوو.

په لاره ديو ملګرى سره مخ شوم.

چې يو كال مخكې يې مكتب پريښى وو.

تللى وو ايران ته.

ستړى مشى مې ورسره وكړى.

زما نور ملګرى ولاړل كورته.

زه ده هغې سره په خبرو لګيا شوم.

هغه ويل چې اول وار مې وو چې ايران ته قاچاقى تللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زیات په زحمت رابانديږ تیر شوو.

په لاره اوبه دخوراک څه نه پیداکیدل.

په موټر کې به یې داسې بار کړو که لرګی.

هیڅ مو نشوای کولی دقاچاقبرانو سره چې څه به مو وویل نو به یې وهل او ډبول کول.

بل سهار یې په کور کې دمــه راکــړه راتــه یــې ویـل چــې غږ مـو پـورتـه نـشـی کـنـه خـون مـو پـه خـپـلـه غـاړه دي.

دغـرمې یـوولـس بـجـی بـه وی چـې قـاچـاقـبـران راغـلـل.

پـه مـو تـړو کـې یې سپاره کړو.

نویې حرکت وکړو.

بیا دایران عسکر راپسی شول .

زمونږ دملګرو یو موټر یې وویشتا او موټر چپه شوو خدای خبر چې څنګه به شوی وی.

ماویل یاره دا خو بیخی زیات ظلم او زحمت دی.

هغه ویل هوو زړګو افغانان نور د هرخوا پری ژوند تنګ شوی.

ماویل هوویاره ښا له ایران څخه څه رقم راغلی په زحمت شوی خو به نه وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه الحمدلله په زحمت نشوو خو ایران کې روپی ډیری رانه واخیستی.

ما ښه ډیر ښه چې پخیر پخیر رارسیدلی یې روپیو غم مکوه.

هغه ویل هوو دا هم دخدای پاک مهربانې ده چې روغ رمټ راورسیدم.

ماویل اې نویده ته خو مین هم وی هغه کیسه څنګه شوه.

اوف یې وکړل ویل څه درته ووایم یاره په پښتو کې به یو یو خوش قیسمته خپل مینه حاصل کوی.

ماویل اصلی خبره وکړه.

ویل یې ما چې مکتب پریښوو په همدی خاطر مې پریښوو چې هغه دلاسه ور نکړم.

خو چې له ایران څخه راغلم هرڅه وران شوی هغه یې بل چاته ورکړی.

هغه دیو شاعر شعر مې سترګو سترګو ته کیږی چې وایې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسی ګټم خو دا پکې بایلمه

دیــدنونـــه دآشنا پکې بایلمه

زه خو ستا لپاره ژوند نه مسافر شوم

خو خبر نــه وم چې تــا پکـې بـایلمـه

زما وربانديِ زيات زړه بد شوو.
نو مې لږ تسلی ورکړه .
ورته ومې ویل خیر ګرانه ډير فکر مکوه دا خو ژوند دی څوک باچا او څوک غريب وی.
نو ته یې هم په کیسه کې مه کیږه.
هغه ویل إن شاء الله ډیر یې په کیسه کې نه یم.
ماته یې ویل چې ګوره مینه ونکړی.
زه دېښنو په سر ناست وم لاس مې پر سترګو ونیولو او سرمې په زنګون کیښودا بیرته مې سر راپورته کړو.
هغه ویل لکه چې ځان ته دې اور اچولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم ورته ویل هوو دغسی ده زړګو.

ویل ښنا نو الله پاک دې کامیاب کړه.

ماویل آمین ثم آمین مننه .

راته یې ویل راځه کوټې ته ګفه به هم وکړو چای به هم وڅښو.

ماویل سمه ده .

لاړو کوټې ته دننه شوم هغه ویل ته کینه زه به دچای خبر ورکړم.

ماویل سمه ده.

زه په کوټه کې کیناستم دکوټې په دیوال یې دغه توری لیکلی وو.

N♥S

نو ماته دمکتب وخت رایاد شوو.

چې داحروف به یې په هر ځای لیکل نوید نومیدا زما ملګری.

نوید راغی لږ وروسته یې واړه ورور چای راوړو.

خو زما فکر زیات خراب وو ځکه نوید ماته ویل چې ځان ته دی اور اچولی ماویل هسی نه چې په ربښتیا اور شی په همدی فکر کې وم چې نوید غږ وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلابه څه سوچونه کوی.

ماویل هیڅ هم نه نوید جانه.

هغه ماشوم د نوید ورور ډیر مسخره وو.

هغې زیات وخندولو لږ فکر یې راسم کړو.

چای مو وڅښو زه ترې را روان شوم په لاره مې دخوش نصیب ترانه چلانده کړه روان وم کورته.

په لاره کې د استاذ سره مخ شوم.

ستړی مشی مې ورسره وکړی.

استاذ ویل ګلابه دا ډیر وخت مې په مکتب کې نه یې لیدلی ولی نه راځې .

ماویل استاذه لږ کارونه مې هغه باندې مصروف وم .

استاذ ویل ښه اوس خلاص شول کنه.

ما ویل هوو خلاص دی الحمدلله.

استاذ ویل ښا ډیر ښه سبا مکتب ته راشه مکتب مه پریږده.

ماویل سمه ده إن شاء الله درځم .

استاذ سره مې خدای پاماني مې ورسره وکړه. زه راغلم کورته موبایل مې چارچ ته کیښود زه لاړم بیرون ته د خپلی معشوقی سره مې لیدل مینه اوله وه ښه مزه یې کوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زه ترې زيات شرميدم.

هغه زموږ خپله هم وه او زموږ دکور دخوا يې کور وو.

ورسره ومې ليدل ستړی مشی مې ورسره وکړی .

ويل ګلابه ښه يې .

ماويل هوو الحَمْدُ ِللهِ.

کورکې مو خيرت دی.

ماويل الحَمْدُ ِللهِ.

پلار او مور خور ټول ښه وو.

ماويل هوو حاضره ټول ښه وو.

ما پکت دهغې خبرو ته هوو او نا ويل ځکه ما ورسره خبری نشوای کولی.

کورکې به مې ډيری خبری ورته زده کړی خو چې ورسره مخامخ به شوم ټولی به رانه هيری شوی.

ويل يې ګلابه .

ماويل ها .

هغې ويل ولی هر وخت غوصه وی.

ماويل نه يم غوصه کله غوصه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل نه ګلابه غوصه خو یې هر وخت چې زه تا وینم نوغوصه وی او خبری نکوی.

ماپه زړه کې ویل چې دظالم لوری چې تاسره مخ شم نو هرڅه رانه هیر شی.

خو خیر ما ورته ونه کتل خو شایسته وه.

زه بیرته راغلم کورته.

کور ته راغلم چې زموږ ماما هم زموږ کره راغلی وو.

زه زیات خوشاله شوم .

ځکه دا مې ډیر ښه ماما وو.

چې رابه غللو نو به مو خپل ساعتری کول.

کوټی ته ورغللم دماما سره مې ستړی مشی وکړی.

مور مې راباندې غږ وکړو ګلابه رنګ دی ولی ژیړ دی ناروغ خو به نه وی.

ماویل نه موری هسی لږ ستړی شوم.

دماماسره مې ګپ شروع کړو ټوکی یې راباندې کولی.

د ماخوستن اذان وشوو.

ماما ته مې ویل راځه ماما چې جومات ته لاړ شو.

جومات ته لاړو لمونځ مو وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې دخلکو سره په سترۍ مشو اخته شوو.

ما د یو ملګری سره بیرون ګف شروع کړو.

ورته ویل مې حکمت جان نن استاذ په لاره کې ولیدم.

راته یې ویل چې مکتب ته ولی نه راځی .

ما ورته ویل چې لږ کارونه مې وو.

حکمت ویل ښا اول سر کې دې دروغ ورته ویلی.

ماویل نو څه مې کړی وای .

حکمت ویل ښه نور یې څه ویل .

ماویل چې ویل یې سبا سهار مکتب ته راشه.

حکمت ویل دا خو یې ښه درته ویلی که څنګه.

ماویل هوو ښه خو یې ویلی ته داسی وکړه سبا چې مکتب ته تللی نو پر ما هم غږ وکړه .

حکمت ویل سمه ده ولی نه ګلابه .

ما تری مننه وکړه .

زه او ماما راغلو کورته.

مبایل مو راواخیست لډو مؤ شروع کړه.

دماما سره په پنځوس افغانۍ.

ماترې ډیری وګټلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اخیر کې رانه خپلې روپۍ بیرته وګټلې.
دشپې تر یولسو او نهه دقیقو پورې لډو وکړه.
خو هیڅ فایده یې ونه کړه .
ځکه نه مې ماما له ماڅخه روپۍ وګټلې او نه هم ما ترې وګټلې.
نو ویده شوو سهار راباندې مور چیغې وهلې پاڅه ګلابه لمونځ قضا کیږي.
خو ډیرې چیغې یې راباندې وکړې.
اخیر یې راباندې په مخ اوبه واچولې .
خو پاڅیدم لمونځ مې وکړو بیرته ویده شوم.
بیا نو حکمت اواز وکړو چې راځه دمکتب ناوخته کیږي .
زه پاڅیدم کتابونه مې سم کړل .
زه او حکمت مکتب ته روان شوو.
په لاره یو موټر راغې په هغه کې تر مکتبه لاړو.
نو چې ترې ښکته شوو نو موټروان کرایه غوښته .
حکمت ورته ویل ګوره استاذه موټر راته تا وراوا اول په دې ویلې وو اوس یې رانه نشې اخیستلای.
دحکمت او موټروان جنجال شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما موټروان ته مې ویل څومره روپی دې کیږی .

ویل یې سل .

ما روپی ورکړی حکمت ویل مه یې ورکوه ته لېونی یې دوه قدمه لار ده .

ته ورته سل روپی ورکوی.

ماویل پریږده یې حکمته.

حکمت ویل ولې پریږدم .

ما حکمت تر لاس ونیوو او موټروان ته مې ویل کاکا ورځه نور.

هغه لاړو حکمت ډیر غوصه وو.

حکمت یی خپل صنف او زه خپل صنف ته ولاړم.

اول ساعت مو دری وه دری مو وویله دوهم ساعت شروع شوو ریاضی وه .

زما ریاضی ښه نه ایشی ده.

دا ساعت هم تیر شوو .

ماته زیات خوب راتلو په شاه دصنف کې بل هلک ناست وو.

ماورته ویل هیله کوم داځای ماته راکړی تاسو زما پر ځای کینی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډیر ښه هلک وو ویل راشه ولی نه.
زه لاړم په کونج کې کیناستم .
درسی ساعت مو کیمیا وو.
دکیمیا استاذ ډیر غوصه ناک هم وو.
او ماته خوب هم زیات راتلو .
خو اخیر ویده شوی وم .
چې درز دلښتی واریې راباندی وکړو.
استاذ ویل ته درس وایې که خوب کوی.
نو یې پاڅولم تختی ته.
ویل هله ژر کوه تیر شوی درس تکرار کړه.
نو ما ورته ویل استاذه زه خو ویده وم نو زه څنګه پوه شم
چې کوم درس وو.
ټول صنف کې هلکانو وخندل .
زه له خوبه وم په خپلو خبرو سم نه پوهیدم.
استاذ بیا یو دوی لښتی راکړی .
زه لاړم په خپل ځای کیناستم .
تفریح شوی بیرون ته چې لاړم نو هلکانو راباندی مسخری
کولی خپل صنف خو راباندی خبر وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دصنف واله وو راباندی ټول مکتب خبر کړو .

چې زه به یې ولیدم نو به یې راته ویل .

چې زه ویده وم په درس نه یم خبر .

هر هلک دا راته ویل .

لاړم د استاذ څخه مې اجازه اخیستله.

ښه وو تستاذ اجازه راکړه.

راغلم کور ته ویده شوم.

ماسپیښین په یوه بجه او 37دقیقو پاڅیدم.

لمونځ مې وکړو بیرون ته لاړم.

زموږ دکور مخی ته ویاله وه.

په دې ویاله ډیری ښځی وی هغې جنۍ هغه زه چې پری مین وم .

غږ یې وکړو زه ویده وم په درس نه یم خبر .

ټولو ښځو ماته خندل .

زه دې ته حیران شوم چې هغه څنګه خبره شوه.

آیا هغه پیریۍ ده آیا هغه دپیریانو سره ملګری ده آیا هغه دبل چاسره اړیکه لری.

زما فکر ډیر خراب شوو بیرته لاړم کورته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې چې ولیدم نو یې ویل زه ویده وم زه په درس نه یم خبر.

ماته غوصه راغله هغه مې پسی واخیسته.

هغه په کوټه ننه ته ور یې بند کړو.

ما ورته ویل خوری ته دا راته ووایه چې تاسو ته چا ویلی .

خور مې ویل دهغې جنۍ نوم یې واخیست ویل دهغه د ورور زوی ماته او هغه جنۍ ته وویل.

ماته زیاته غوصه راتله خوبس څه مې کړی وای غلتی زما وه.

سبا سهار بیا مکتب ته لاړم .

تر دوولسو بجو مو درس وویلا .

کورته راغلم پښه مې زیات درد کولو.

مورته مې وویل .

مور مې راته روپی راکړی .

سبا سهار لاړشه روغتون ته.

ماویل سمه ده مور جانې.

کلیوالی ژوند وو ماته کلیوال ژوند زیات خوند راکولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا سهار لاړم روغتون ته داکتر راته ویل دا دې ښه کار کړی چې سمدلاسه راغلی یې کنه ناروغی دې غټې ده.

دا یې راکړه ماښام اذان په لاره راباندې وشوو.

یو ساعت لار پاتی وه موټر هم نه وو.

زه حیران شوم ماویل هسی نه چې په لاره کوم مسکیل راته پیدا شی دې فکر کې وم.

چې ترورۍ مې یاد ته راغله .

چې دې کلی کې خو مې ترور هم شته.

نو لاړم د ترور کره مې .

دهغې کور تنها له نورو کورو لیری وو.

نو لاړم دروازه مې ورټک ټک کړه .

دروازه یې خلاصه کړه سترې مشی مې ورسره وکړی .

هغوی هم زیات خوشاله شول زما دترور دوی لورانی وی زامن یې نه وو.

دترور خاوند تللی وو غزنی ته هلته یې شپه وه .

ما دماښام لمونځ وکړو دعا مې وکړه.

را ولاړ شوم ترور مې ویل چې لمونځ دې وکړو بیا هغه بلی کوټې ته راځه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم هغه بلی کوټی ته ترور رانه زموږ دکورنی دغړو پوښتنه وکړه.

ویل یې ډیر ښه وخت راغلی زما خاوند په غزنی کې وو موږ لږ ډاریدو ما ویل هسی نه کوم مشکل پیدا شی.

خو دخدای پاک مهربانی وه چې ته راغلی.

لږ وروسته یې ډوډی راوړه .

ډوډی مو وخوړه زیات مزه یې وکړه.

چای یې هم راوړو چای مو هم وڅښو.

د ترور لورانو راته ویل ګلابه مبایل خو دې راکړه.

ما هم مبایل ورکړو .

ډیر فلمونه یې پکې وکتل .

فلمونه یې خلاص نکړل مبایل چارچ خلاص کړو.

نو مبایل یې چارچ ته کیښوو.

نیم یا څلویښت دقیقی وخت تیر شوو بیا یې راواخیست.

بیا یې هغه پاتی فلمونه وکتل .

نو یې زما کوډ یا پټ کوډ چې ما پکی خپل شخصی شیان قلف کړی وو.

دا یې را پیدا کړو ویل دا خلاص کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دا زما ندی زده دا زما ملګری رمز ورکړی.
خو نې منله ویل نه خلاص یې کړه .
ما بیا ورته وویل چې زما ملګری رمز ورکړی.
نو یې ویل سمه ده بیا نو څه کوی حذف به یې کړم.
ماویل نه حذف یې نکړی .
هغې ویل یا یې خلاص کړه یا یې حذف کوم.
نو زه یې هم مجبوره کړم کوډ مې ورته خلاص کړو.
په هغه کې دهغه جنۍ عکس هم وو .
هغه یې چې ولیدلو ویل دا څوک ده ګلابه.
ماویل دا هسی عکس دی .
هغه ویل یا به یې راښایې یا یې حذف کوم.
ماویل هیله کوم چې حذف یې نکړی.
هغه ویل سمه ده خو راوېښایه .
ما ویل دا زما .
ویلی څه خو وایه دا ستا څه خبری ولی بندوی.
ماویل دا زما ملګری ده .
هغوی زیات وخندل ویل دا بدرنګه دی ملګری کړی.
ما هیڅ هم نه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیری مسخری یې راباندی وکړی.

ډیر پښیمانه شوم چې راغلم.

په لاره خوبه مې شوی وای نو دلته خو تر مرګ بتره کړم.

سهار شوو لمونځ مې وکړو .

کورته راغلم .

کلیوال ژوند ماته زیات خوند راکولو.

ځکه چې څوک به مریض شوو نو ټول ګاونډیان به یې پوښتنی ته ورتلل.

ماته هم زموږ ګاونډیان راتلل .

او شی به یې هم راوړل یا هګۍ یا بل شی خو مقصد خالی لاس نه راتلل.

بله ورځ دهغې جنۍ مور راغله.

زه پروت وم پښی مې درد کولو .

سر مې په بړستن کې پټ کړی وو.

دهغې جنۍ مور زما مورته ویل دهغې جنۍ نوم یې واخیست .

ویل دا پنیر هغې پاخه کړی هغه ډیر ښه پنیر پخوی .

زما مور ترې مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زه زیات خوشاله شوم ځکه چې دهغې دلاس خواړه خو بېل خوند لری.

دهغې جنۍ مور لاړه .

نو زه راپاڅیدم مور ته مې ویل .

موری هغه پنیر دې څه کړل زیات وږی شوی یم.

مور مې پنیر راواخیستل زیاته مزه یې وکړه.

داسی ارمان راتلو کاش چې نور هم وای.

خو خیر له نارغی بنه شوم بهر بیرون ته لاړم.

چکر مې ووهلو دملګرو سره مې ولیدل بیرته راتلم کورته .

په لاره روان وم چې اواز وشو ګلابه چیری داسی تیز روان یې.

چې شاته مې وکتل هغه جنۍ وه ستړی مشی یې راسره وکړی زما دناروغی پوښتنه یې وکړه.

ویل ماته کوم خدمت شته .

ماویل هوو .

ویل وایه کوم خدمت وکړم.

ما ویل ستا مور زموږ کره راغلی وه.

پنیر یې راوړی وو او ویل یې چې دا تا پاخه کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغه راته پاخه کړه.

هغې ویل ته داسی وکړه خور ته دې ووایه چې زما مور ته ووایې .

که زه یې په خپل سر پاخه کړم .

بیا مې مور غوصه کیږی.

ماویل سمه ده لېونۍ .

لاړم کورته خور ته مې وویل هغه ورغلله.

لږ وروسته یې ښه ډیر پنیر راوړل زیات خوند یې کولو.

وخت تیریده.

مینه مو ورځ تر بلی زیاتیده کلیوال ژوند وو چا راته مزاحمت نه کولو.

کورونه مو هم سره نیږدی وو وخت تیریده.

زما خور ناروغه شوه .

ډیرو روغتونو ته مو بوتله هیڅ ښه کیده نه.

کابل ته مو هم بوتله هلته .

داکتر ویل دا بوځی پاکستان ته زموږ سره دومره روپی هم نه وی.

ما فکر وکړو چې لاړ شم نوید ته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ملګری ته لږ روپی به ترې په قرض واخلم.

ورغللم نوید ته نوید سره مې ولیدل کیسه مې ټوله ورته وکړه.

ویل څومره دې پکار دی پکټ غږ کوه .

ما ترې څلویښت زره افغانۍ راوړی.

پاسپورټ مو شروع کړل.

ډیر په زحمت موپاسپورټونه واخیستل .

روان شوو پاکستان ته مزل دی کوو یې.

د غرو او دښتو په ننداره وم .

فکر ورته وړی وم .

پاکستان ته ورسیدو اطاق مو هم په کرایه ونیوو .

شپه مو وکړه سهار د روغتون په لټه کې شوو.

روغتون ته لاړو .

د خور زړه مې سوری وو.

داکتر ویل چې دابه یو څو شپې میلمنه وی دا زیات ژوند نشی کولی.

لاړم د خور اطاق ته .

د خور کم عمر او ځوانی ته مې چې کتل زیات خفه شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيره ژړا راتله ځان مې تېنګ کړو.

بيرته راغلم بهر بيرون ته .

زيات مې وژړل ډير فکر مې خراب شوو.

زړه مې زيات درد کولو چې بې هوشه شوی وم.

بيا په ځان نه يم خبر شوی .

چې په هوش کې راغلم نو په اطاق کې وم.

داکتر راسره وو.

زما دحالت پوښتنه وکړه .

ماويل ښه يم مشکيل نشته.

لاړم د خور اطاق ته لږ لږ دوا مې د هغې دتسلی لپاره واخيسته.

نو دروغتون څخه خپل کرايې اطاق ته روان شوو.

خور مې رانه پوښتنه وکړه.

داکتر څه ويل .

ماويل چې داکتر ويل دا دوا دې وخوری إن شاء الله ښه به شی.

لاړواطاق ته .

سهار مو بيرته حرکت راوکړو را روان وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په زړه کې دغم اوربل وو.
وخت تیریده.
خپل کلی ته راورسیدو .
زما دخور پوښتنی ته ټول خپلوان راغلل.
زما مې خورته ډیر زړه بدې دا.
ډیر فکر مې خراب وو.
زما دخور سره ټولو ګاونډیانو ډیر ښه چلند کولو.
هیچا نه خفه کوله د ټولو ډیر زړه وربانډی بد وو.
دخپلو ملګرو همزولو سره یې ډیر ښه وخت تیر کړی وو.
په هغوی ډیره ګرانه وه.
وخت تیریده بله ورځ یې اخیری سلګۍ وی.
خبری یې شروع کړی.
ویل یې وروره په ما بدګومانه نشی زه یوه پښتنه پیغله یم.
زما اخیری سلګۍ دی ما ورته ژړل او هغې خبری کولی.
ویل یې زه د فلانکی هلک سره مینه کوم.
هیله کوم چې پر ما بدګومانه نشی ماپاکه مینه کړی .
هغې هلک ته ووایه چې په ما پسی هیڅ ژړا او خفګان
ونکړی په ځان دې فام.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تردې ځایه یې خبرې وکړې نو له دې فانې یې ستر ګی پټی کړی.

ما په زوره چیغه وکړه.

او بې هوښه شوم .

چې په هوښ کې راغلم زموږ په کور کې ژړاوی دی.

هر څوک ژاړی .

خو د هغې همزولی بیخی داسی چیغی وهلی چې دسړی زړه یې مات مات کولو.

ما هم پسی ژړل.

ډیر زور یې غوښتلو داسی په ځوانی کې لړنګه شوه.

ټول کلی پسی خفه وو.

جنازه یې وشوه خاوروته مو دیوګل په شان ځوانی وسپارله.

زما مور جانه او پلار جان پسی ډیر خراب شول.

خو بس په ژړا هیڅ نه کیده.

له هدیری راغلم کورته زړه مې تنګ شوو.

لاړم ځان ته کوټی ته بنه زړه مې تش کړو.

بیرته راووتم ټول کور کې دغم خبری او دغم ژړا وه.

یوه میاشت تیره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دخور خبری هغه هلک ته تر اوسه نه وی کړی.
او نه مې کولی شوای.
ځکه خپلی پښتو اجازه نه راکوله چې ورته ووایم.
نو زما معشوقی ته مې وویل .
هغه هلک دهغې دکاکا زوی وو.
هغې ویل سمه ده زه ورته وایم .
ما ترې مننه وکړه.
هغې جنۍ ماته تسلی راکوله.
خو دهغې خبرو زیات خوند کولو.
زما زړه ورباندی ارام شوو .
ډیری خبری یې راته وکړی.
موږ په خبرو لګیا وو چې خبر راغی چې هغه هلک ځان وژنه کړی.
هغې جنې چیغه وکړه او منډه یې کړی.
ما هم دهغې هلک کور ته ور منډه کړه.
چې ورغللم هلک وفات وو.
اوس نو دهغې په کور کې دغم خبری او ژړا روانه وه.
زما ورباندی زیات زړه بد شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې مې وویل چې که دخور خبرې مې ورته کړی وای شاید داسی پیښه نه وای شوی.

خو نشوه .

دې هلک نور ورورا او خورانی نلرل.

د موره یوو وو.

مور یې پسی لېونۍ شوه.

هغې ته مې زیات زړه بد شوو.

وخت تیریده.

دهغې جنۍ ورور په کابل کې وظیفه لرله.

بیا یې زنک ورته راکړی وو چې یوه میاشت وروسته کور کابل ته وړې.

دې خبری زما زړه مات مات کړو.

دجنۍ سره مې ولیدل.

ما ویل تاسو په رښتیا کابل ته کور وړی.

هغې رانه غیږه تاو کړه او په ژړا شوه.

ویل هوو ګلابه رښتیا ده .

ماویل ګرانې ما یوازی پریږدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ویل ګلابه ستا پرېښودل دومره وړه خبره نه ده خو څه وکړم ګرانه.

ماویل که ته دبل شوی زه ځان وژنه کوم.

هغې چیغه وکړه نه ګلابه نه داسی ونکړی.

ماویل نو څه وکړم .

هغې ویل صبر وکړه ګرانه خدای پاک مهربانه دی.

یوه میاشت وروسته تلل کابل ته.

ما په ورځ کې دری یا څلور واری مې ورسره لیدل.

کورته لاړم ډېر خفه وم.

د نوید خبری مې یاد ته راغلی.

چې ویل به یې چې ځان ته دې اور اچولي.

ما هغه وخت نه منله دا خو په ربښتیا چې ځان ته مې اور اچولی.

ډېر زیات خفه شوم کور کې تنګ شوم لاړم د نوید دغو کره.

د نوید سره مې ولیدل.

نوید ته مې کیسه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ویل ګلابه ما نه وو درته ویلی اوس خو هیڅ حل لاره نشته.

ګلابه اوس صبر کوه إن شاء الله ټول به سم شي.

ماویل نوید جانه خو زړه مې هیڅ صبر کولو ته نه پریږدی.

نوید ویل نه پوهیګم څه وکړم.

خو ګوره ګلابه تر اوسه خو دې دلاسه نه ده ورکړی.

خو صرف کور یې کابل ته ځی که سنګه.

ماویل هوو خو جدایې راته ډیره سخته ده.

نوید ویل دغه خو ده خو اوس نو څنګه کوی.

ماویل نو اوس چې کړم څه به کړم.

خو خیر بیرته راغلم کور ته راستون شوم.

بیا مې دهغې جنۍ سره ولیدل.

ما ورته ویل څه وخت ځی .

هغې ویل 18شپې وروسته ګرانه .

ماویل ښا 18ورځی ژوند پاتې.

هغې ویل ته ولی داسی نا هیلی خبری کوی.

ما ویل زه یې نکوم خو زما زړه یې کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم ګلابه زه تر تا زیاته خفه یم تا چې وینم ځان ټینګ کړم.

وایم چې هسې نه ګلاب نور هم خراب شی .

خو ته داسې خبرې کوې چې زما زړه مات مات شی.

نو په ژړا شوه زه هم په ژړا شوم.

زه په ژړا روان وم کور ته هغه هم په ژړا روانه شوه.

وخت تیریده.

لږ وروسته لاړم جومات ته لمونځ مې وکړو زیاتې دعاوې مې وکړې له جومات بیرته راغلم کورته په لاره کې بیا دهغې جنۍ سره مخ شوم.

ویل یې چیرې تللی وې ګلابه .

ما ویل جومات ته تللی وم ګرانې.

ویل ښه سمه ده ګرانه.

ما ویل اې لېونۍ زه خو په تا پسې مړ کیږم.

دا به ښنګه کیږی .

هغې ویل زه خپله خو ښه وکړم هیڅ حل لاره نشته.

ماویل ماسره هم هیڅ حل لاره نشته.

لاړم کور ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فام مې نه وو اواز مې وکړو خورى لږ چاى راوړه.

هغه مې چې فام شوو چې خور خو مې وفات ده.

بيا غمونه دوه چنده شول غوښتل مې مزار ته يې ورشم.

چې هغه جنۍ په هغه ځاى ناسته وه .

ماته يې ويل ګرانه زه څه وکړم ستا دومره غمونه خو به تا لېوني کړى.

ما په ژړا کې ورته وويل کاش چې مړ واى .

هغې ويل نه ګلابه داسى مه وايه .

ما ويل سمه ده لېونۍ زه ځم د خور مزار ته .

هغې ويل سمه ده ورشه ګرانه په ژړا شوه .

ماويل مه ژاړه يو زه بس يم چې ژاړم ته مه ژاړه ګرانې.

هغې ويل سمه ده نه ژاړم ګلابه .

زه لاړم دخور مزار ته زيات خفه وم .

په مزار مې زيات وژړل بيرته راغلم کورته.

کور کې هغسى خوشالى او په کلى کې هغه سى مزى نه وى.

ځکه چې کور کې مې خور نه وه.

او په کلى کې دهغه هلک مور چې لېونۍ وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما مینه له کلی تلله .

په کلی کې بیخی خوند نه وو پاتی .

کور ته لاړم مور مې راته ویل زویه ولی داسی خراب شوی فکر مکوه دا خو ژوند دی نو خنګه یې کوی.

ماویل نا موری هیڅ فکر نکوم .

په کور کې زیات تنګ شوم لاړم بېل او لاسی ګاډی مې روان کړل.

زموږ باغچې ته .

ماویل چې لږ لرګی به هم راوړم او زړه تنګون به مې هم ختم شی.

روان شوم په لاره کې د یوو صنفی سره مخ شوم .

هغه راسره ستړی مشی وکړی.

ویل یې ګلابه اخیر دې ځان تبا کړو ولی ځومره ښه درس ځومره ښه ځوانی ولی ګرانه .

ما ویل خه به درته ووایم له ژونده ډیر تنګ یم.

هغه ویل صبر وکړه دصبر میوه خوږه وی.

ما ویل زړه ظالم صبر نکوی نو خنګه وکړم.

هغه ویل نو زه به څه ږرته ووایم ګلابه ښه نو چیری روان یې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل ځم که لږ لرګی مې یوړل له باغچې نه.
هغه ویل سمه ده زه هم درسره ځم درسره کمک به شم.
ما ویل نه نه ته ځان مه په زحمت کوه زه یې کوم هغه نه منله راسره لاړو .
ټول کار هغه وکړو .
ماترې مننه وکړه را روان شوم کورته.
مور مې راته چای راوړو چای مې وڅښنو .
موبایل مې راواخیست نوید ته مې زنګ وکړو .
ډیر تنګ وم چیری به لږ چکر ته لاړ شو .
نوید او حکمت راغلل د حکمت په موټر سکیل لاړو ښار ته.
خو ماته هیڅ ځای کې دزړه سکون نه وو.
ماښام راغلو کور ته .
حکمت ویل چې زموږ کره ځو لږ ساعت به مو تیر شی .
لاړو دحکمت دغو کره لږ ساعت مو تیر شوو.
خو زه هیڅ نه پوهیدم چې زما په زړه کې څنګه اور بل وو.
هیڅ ارام ته یې نه پریښودم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ هغې جنۍ راته يو قلم او ساعت او عطر او دسمال او تسبيح راکړی.

ويل دامې دلاس نښی سبا له خيره ځو کابل ته .

زه په ځان نه يم پوه شوی

نور وروسته

کليوالــه جنــۍ لاړلــه ښــارې شــوه

اې لوستونکيه يوه دعا ماته هم وکړه

پای

ℛ♥S

(c) ketabton.com: The Digital Library

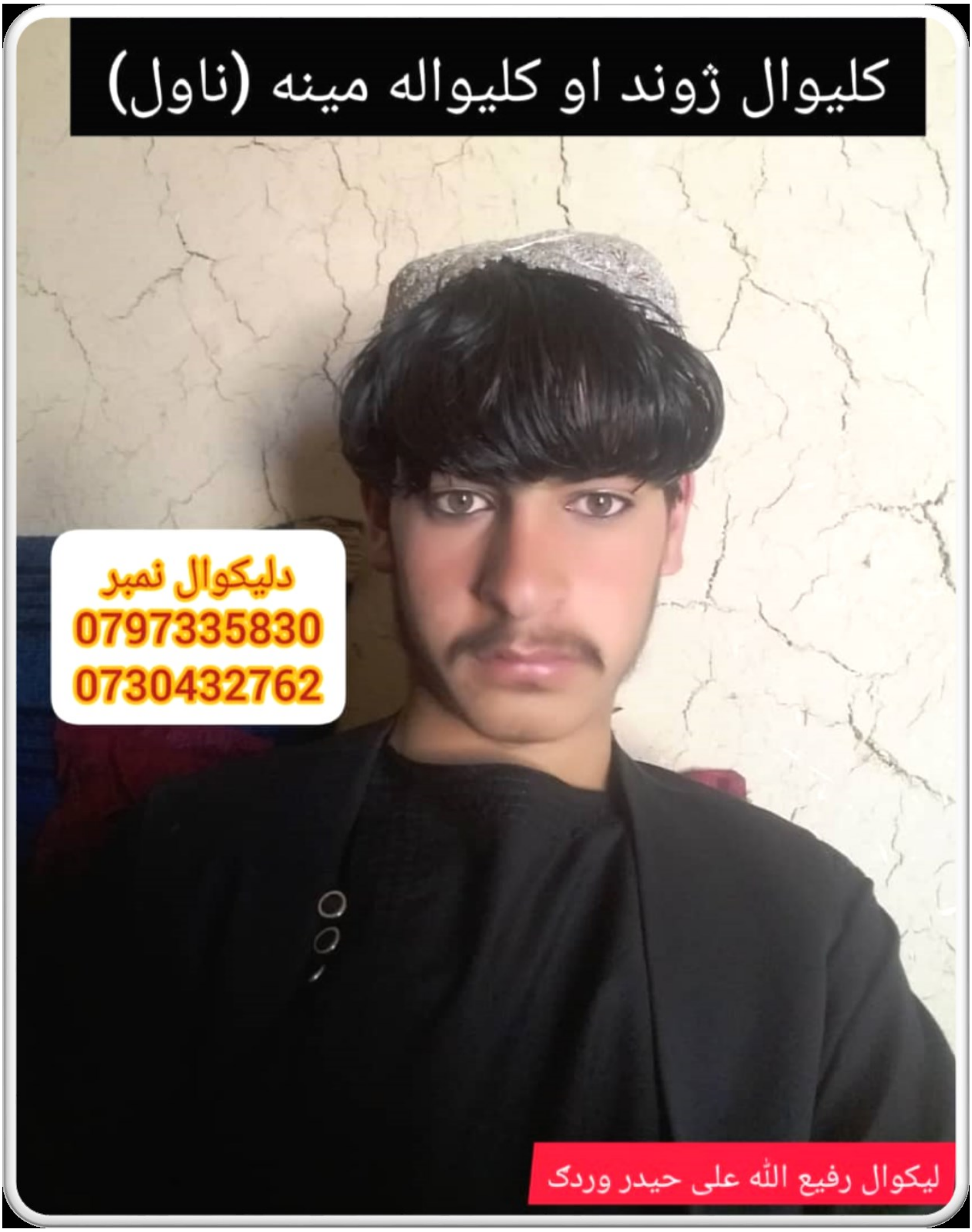

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library